

PŘÍBĚH

PRINCEZNA A HAD

Nestvůra nic neocení,
na princeznu zuby cení.
Chce teď jen její hlas,
který zní jak konipas.
Zakleje ho, jak bys smet
a dál vám to budu vyprávět:

Byl nebyl, stál na kopečku zámek a pod ním tekla řeka čistá jako studánka. Tento zámek ale nebyl ledajaký! Před dávnými a dávnými lety byla na tento zámek uvalena kletba. Uvrhla jí nestvůra, které se teď všichni velice, velice bojí. Je to had s devíti hlavami, z kterých vypouští dým. Této nestvůře se zachtělo princeznina hlasu a tak se rozhodla, že pošle své skalní vojsko do zámku s dopisem, kde stojí:

Milá princezno a pane králi,
dovolte, abych se vám představil.
Jsem princ Devítihlav a bydlím ve skalnatém zámku vedle velkého a osamělého dubu na kraji cesty z vašeho zámku. Tímto dopisem vás žádám, abyste neprodleně přijel na můj zámek a to i s princeznou. Na svém zámku vás čekám s připravenou svatební hostinou už za dva dny přesně v pravé poledne.
Zdraví vás princ Devítihlav

Když to měla nestvůra dopsané, zavolala samotného generála skalního vojska a řekla mu co má s dopisem dělat. Když se celá družina dala na cestu za princeznou, nestvůra, která se před chvílí v dopise změnila v prince Devítihlava a ze své chudé malé jeskyně udělala přehádný skalnatý zámek, se líně položila na kameny a usnula. Za tím, co pokojně spala, její vojsko dorazilo s dopisem na zámek. Generál stanul před králem s dopisem v ruce a pravil: „Tenhle

pohádka

dopis vám mám předat pane králi od našeho prince Devítihlava,” pak mu jej podal. Král se na ten dopis podíval, rozevřel ho a podal dopis jednomu písaři, aby mu ho přečetl. Nakonec požádal vojsko, aby opustilo zámek. Generál se tedy vrátil zpět do kamenného zámku, kde ještě stále princ Devítihlav pokojně spal.

Nadešel ten den, kterého se všichni tak obávali. Princezna nastoupila do kočáru se svým otcem panem králem a vydali se do skalnatého zámku. Oba věděli, že to je past, a že princ Devítihlav není princ, ale nestvůra. Dozvěděli se to od báby kořenářky. Když přijeli ke skále, princ Devítihlav je už čekal na kraji jeskyně. Když ho princezna uviděla, zalekla se, zbledla a omdlela. Král zůstal ale duchapřítomný a začal i přesto vyjednávat: „Takže ty chceš mojí dceru?“ „Ano a vezmu si jí za ženu“ ozvala se takto nestvůra. Najednou se do řeči vložil generál: „Nestvůro, jestli šáhneš na naši princeznu, tak ti useknu všech devět hlav“. Nestvůra se zachichotala a řekla: „Já jí neublížím, jen jí seberu její hlas, který mě okouzluje“.

Na to chtěla princezna něco říci, ale už nevypravila ze sebe ani hlásku. Všichni zkoprněli. Generál hned pokynul vojákům k útoku na nestvůru, která se začala bránit všemi devíti hlavami, z kterých vyšlehávaly velké plameny. Přestože byla takhle silná, mělo vojsko převahu a usekli jí hlavy. Během pár dalších chvil nestvůra jen zahýkala a padla na zem.

Tím se zrušila kletba princeznina hlasu. Hned si začala princezna zpívat a se všemi se veselit. Od té doby se na zámku slaví každý rok ve stejný den návrat princeznina hlasu a to si pište za uši, že je veselo a hodně zpěvu.

WEB: www.volny.cz/sihasapa
vyšlo: 31. 5. 2017

Ilustrace: Testérka fotky: Canon S120
e-mail: sihasapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael

291

SIHÁČEK

květen 2017

Jak to zvládáme CO SE STALO

17. 5. — bylo slunečno a teplo. Schůzku jsme opět téměř celou strávili venku.

Pokračovali jsme střeleckou ligu, tentokrát byla na programu střelba v kleče. Ti, kteří nestříleli, plnili úkol pro Korzáry, Dnes se jmenoval - ORIENTACE. S buzolou jsme se snažili dojít na správná místa a z nasbíraných písmen složit slovo — výsledek zněl AZIMUT.

Střelba pokračovala a my se pustili do zápolení jednotlivců. Čekal na nás „člunkový běh“ — tam a zpět, tam a zpět... — to je podstata. Vzpomněl jsem si na oddílovou cenu za duben a, před odchodem Ondřeje, jsme mu ji konečně předali. Venku jsme si potom ještě krátce zahráli klasickou honičku.

Následně jsme se vrátili do klubovny a zahráli si další kolo bitev na moři. Tentokrát byly zisky zlatáček docela v převaze. Nakonec jsme si řekli o víkendovém Bambifestu a rozdali si »nové číslo« oddílového časopisu.

24. 5. — se po deštivém dopoledni vyčasil a nakonec svítlo i slunce. Schůzku jsme tak téměř celou strávili venku.

Ve střelecké lize jsme stříleli ve stoje — volitelně mohli mladší použít podporu trojnožky. Ti, kteří nestříleli, plnili úkol se skoky přes švihadlo — pod vedením Lucky.

Po střelbě jsme se pustili do úkolu pro korzáry — PODLE MAPY. Cílem bylo podle orientačního plánu okolí klubovny najít místa a z čísel uvedených na kartičkách spočítat tři čísla (na nástěnce byly vzorce).

Poté jsme venku hráli několik her smíčem. Začali jsme přehazovanou, pak lovem jelena a skončili vyvolávkou.

Čas plynul jako voda a tak jsme dnes nesehráli bitvu na moři. Příště se tak přesuneme dvakrát.

Nakonec se Veverka pokusila o oddílovou cenu, byla úspěšná a získala cančák — gratulujeme :-)

